

tastelighed, i den offentlige Sundheds Interesse at være tilstrækkelig Fjæle til at give Sundhedspolitiet Myndighed til at lade foretage Lægeundersøgelse for at værne Samfundet mod den Fare, der ligger i, at et saadant Fruentimmer, som maaske endog har vedgaaet eller er overbevist om at have søgt Erhverv ved Utugt, alt kan være smittet og uhindret kan bringe Smitten videre. Det vil være uheldigt, navnlig i Kjøbenhavn, at den Myndighed, Politiet hidtil faktisk har udøvet over den hemmelige Prostitution, stilles under altfor indskrænkende Betingelser; man vil derved let gaa Slip af det tilsigtede Formaal, at opdage og standse Kilden til Udbredelsen af venerisk Smitte. Udvalget er imidlertid ikke enig i, hvor vidt man i den omhandlede Henseende bør gaa, hvorfor der under Nr. 2 er stillet tvende Forslag i den Retning. Det er en Selvfølge, at den i Endringsforslaget nævnte Lægeundersøgelse ikke giver Ret til noget forfat Tilfyn, for saa vidt Fruentimmeret ikke befindes at lide af den omhandlede Sygdom, og den Udgang, Forslagets § 7 andet Stykke hjemler hende til at lade sig undersøge af en privat Læge, maa ogsaa i nærværende Tilfælde komme hende tilgode. (Endringsforslaget Nr. 8).

I Forbindelse med de foranstaaende Betragtninger angaaende Vigtigheden af, at Lægeundersøgelsen foretages, saasnart bestemt Mistanke er tilfede om, at et Fruentimmer søger Erhverv ved Utugt, skal Udvalget ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at, naar et Fruentimmer, efter at have modtaget Advarsel, kommer under Tiltales overensstemmende med Forslagets § 2, er hun ifølge denne Paragrafs 2det Stykke ikke pligtig at underkaste sig Lægeundersøgelse, forinden en Straffedom er overgaaet hende, og hun skal indsettes til Straf. Det vil let ses, at her maa de samme Betæneligheder gjøre sig gjældende som ovenfor, og navnlig den, at, naar der mod et Fruentimmer er fremkommet Visshed eller en saadan Formodning for, at hun søger Erhverv ved Utugt, saa at hun herfor bliver sat under Tiltale, bør Samfundet ikke udsættes for de Farer, som kunne flyde af, at hun, selv efter at være sat under Tiltale, fortsætter sin vante Levevis, uden at det vides, om hun ikke er besængt med venerisk Smitte. Saaledes som 2det Stykke i § 2 er formuleret, vil det imidlertid ofte indtræffe, at et saadant Fruentimmer helt slipper for Lægeundersøgelsen, fordi hun bliver frifunden af den Narfag, at det Offentlige ikke har set sig istand til at tilveiebringe fuldt Bevis imod hende, og selv i det Tilfælde, hun dømmes til Straf, vil hun ved at appellere Dommen kunne forhale Lægeundersøgelsens Foretagelse, idet hun i saa Fald ikke vil kunne underkastes denne, forinden endelig Dom er falden, og det har viist sig, at hun ikke ved denne bliver frifunden. Der vil saaledes kunne hengaa en uforvarlig lang Tid, inden Lægeundersøgelsen kan finde Sted, og Ud-

valget foreslaar derfor, at Lægeundersøgelsen kan foretages, saasnart der foreligger saa Meget mod det paagjældende Fruentimmer, at hun er sat under Tiltale (Endringsforslag Nr. 4). Naar dette Endringsforslag er affattet saaledes, at Sætningen i § 2 andet Stykke „derunder indbefattet Gonorrhoe“ bortfalder, saafremt Endringsforslaget vedtages, er Grunden dertil den, at det forekommer Udvalget mindre heldigt i en Lov at benytte et Udtryk, som ikke almindelig forstaas, og man er tillige gaaet ud fra, at det i den nyeste Tid i Lægevidenskaben skal være slaaet fast, at Gonorrhoe er en venerisk Sygdom, hvorfor en udtryffeligg Udtaleske i den Retning forekommer Udvalget mindre fornøden.

Naar et Fruentimmer har været anset med Straf efter Forslagets § 2, kan hun undergives Politiets Tilfyn i Overensstemmelse med Reglerne i de følgende Paragrafer, idet det navnlig kan paalægges hende at underkaste sig Lægeundersøgelse til bestemte Tider og at anmeldte Forandring af Bopæl. Det er ikke Meningen med dette Tilfyn, hvad ogsaa med tilstrækkelig Tydelighed fremgaar af Forslagets § 5, at de Fruentimmer, som undergives samme, derved aabnes Udgang til strafrit at hengive sig til Løssagtighed, men da det dog ikke kan negtes, at Paalæg om et saadant regelmæssigt Tilfyn egner sig til at bibringe de Paagjældende en modsat Forestilling, saa meget mere som paa den Maade tolereret Prostitution skal have en lang Praxis for sig i Kjøbenhavn, anser Udvalget det for rigtigst, at de Fruentimmer, som overensstemmende med det sidste Punktum i § 2 stilles under Politiets Tilfyn, samtidig modtage en udtryffeligg Tilfjendegivelse om, at de fremdeles have at afholde sig fra Løssagtighed, og hertil figter Endringsforslaget Nr. 5.

I Genhold til de i Bemærkningerne anførte Grunde finder Udvalget ikke, at der er Fjæle til at modsætte sig den i § 4 i visse Tilfælde foreslaaede tvungne Inddragning under de for den offentlige Prostitution givne vedtægtsmæssige Bestemmelser, men i Betragtning af, at man ved en saadan Foranstaltning saa lidt som muligt bør vanskeliggjøre det for et Fruentimmer at vende tilbage til et sædeligt Liv, foreslaar et Mindretal, at det dog ikke maa paalægges Fruentimmeret mod hendes Villie at tage Ophold i et offentlig Hus (Endringsforslag Nr. 7).

Ifølge Forslagets § 10 kan Politiet forbyde Personer, der drive offentlig Beværtning, og som ere straffede for Overtrædelse af Straffelovens § 182, at benytte andre Fruentimmer end deres Guftruer og Bøen til Gjesternes Opvartning og Underholdning. Naar man ser nøiere paa denne Bestemmelse, hvis Diemed dels er at forhindre Vertshusholdere fra, som en Vinæringstvei, at drive